

Роберт Фрост «Хороші години»

Я сновигав у вечір зимній,
У тишині немов пустинній,
Лише будинки жовтоокі ,
Гули в снігу по самі годі.

Мені здавалось там забава:
Я чув, як скрипочка заграла,
І в тінях жвавих, колотнеча,
Мені вбачалась молоднеча.

Вперед невпинно я все брів,
Пройшовши вулицю вогнів.
Та повернувшись я застав –
В очах будинків згас запал.

Скрипучим снігом крок луна,
Із вулиць спокій відганя,
Я о десятій в холоднечі,
Так оскверняю зимній вечір.
